Р Е Ш Е Н И Е
№ 4275

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4480** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] / [фирма]/, срещу решение № 2 от 17.03.2014 г. по НАХД № 9646/2013 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 0201/05.04.2013 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на касатора, на основание чл. 326а във вр. с чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 60000 (шестдесет хиляда) лева за нарушение на чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление /ФС/. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, процесуалния закон, противоречие с целта на закона и необосновано. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, представляван от юрисконсулт И..

Ответникът, взима становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:
Със съдебно решение № 2 от 17.03.2014 г. по НАХД № 9646/2013 г., СРС е потвърдил НП № 0201/05.04.2013 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция" на основание чл. 326а, във вр. с чл. 336 от ЗЕС в размер на 60000 (шестдесет хиляда) лева.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, и същото е в съответствие с материалния закон. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.
Неоснователни са доводите в касационната жалба, че описаното в АУАН административно нарушение не е извършено от дружеството, тъй като същото не е осъществило състава на вмененото нарушение, тъй като не е установено от административнонаказващия орган, дали съществува наличие на технически проблем в системата. Съгласно чл. 326а от ЗЕС, който наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв. В съответствие на това изискване и съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ФС (ДВ., бр. 26/2010 г.) предвижда, в случай че не са налице основанията за отказ по чл. 43, ал. 1 и ал. 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/ата съобразно определеното в тези функционални спецификации, процедурата по чл. 38, ал. 1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Разпоредбата на цитираната за нарушена норма е ясна - санкцията следва да се наложи в случай, че при отсъствието на основанията за отказ, не е осъществен процес по пренасяне на посочени в заявлението номера. Видно от приложените доказателства, не са били налице основания за отказ по смисъла на чл. 43, ал. 1 и ал. 2 от ФС. Наличието на технически проблем в системата, не е сред изброените основания, а и изпращането на код 0005 – неплатени фактури, ясно сочи за отказ с конкретно основание. Дори да се приеме, че посоченият номер, е пренесен в друга телекомуникационна мрежа, то същото е сторено след съставянето на АУАН, от което следва за правилен изводът на АНО, че [фирма] е нарушило чл. 326а от ЗЕС във вр. с чл. 44, ал. 1 от ФС. В случая са били налице обстоятелства, обуславящи налагането на санкция за неизпълнение на задължение за преносимост на номер. АНО правилно е наложил „имуществена санкция" в максималния размер, предвиден за такъв вид нарушение, според тежестта на нарушението и степента на вината на нарушителя, както и наличието на данни дружеството да е извършвало същото нарушение друг път. За неоснователни следва да се приемат и твърденията за изтекла погасителна давност. Съобразявайки се с разпоредбите чл. 80 и чл. 81 от НК следва да се приеме, че от момента на извършване на административното нарушение - 08.06.2012 г. до датата на последното заседание по делото пред настоящата инстанция - 06.06.2014 г., не е изтекъл предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК / изм. обн. ДВ бр. 26/2010 г./ и чл. 81, ал. 3 от НК, общ давностен срок от 4 години и 6 месеца.
При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл.

218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2 от 17.03.2014г. по НАХД №9646/ 13 г. на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.